

Rama IX Art Museum Foundation

EXHIBITION OF ART
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION
โครงการเฉลิมพระเกียรติ
ศิลปะแห่งรัชกาลที่ ๙

B-CAT-1-03๙7

ณ ที่นี้ ขอเทอดไหว่ยกไว้เหนือเกล้าเหนือขวัญ ต่อบรรดาอดีตพระพุทธรเจ้า พระ
รัตนไตรและพระโพธิสัตว์ต่าง ๆ อันเป็นรัตนวิเศษ รุ่งเรืองอยู่ด้วยทิพยรังสีมลิ้นสุด ท่าม
กลางสหรั้งสีของพระอาทิตย์อันจิตรตระการ ทั้งพลังงาน สสาร ของมวลกลุ่มมิตร คาวฤกษ์
อื่น ๆ ตลอดจนสุริยจักรวาลต่าง ๆ ห่างไกลไป อันสุดประมาณขอบเขต นับด้วยสองไซ เป็น
อจินไตย ต่อพลังความคิดทั้งหลายเป็นภยันตรายแก่ปัญญาสามัญ นับไปไกลไม่รู้กี่โกฏิล้านปี
แสงจากเอกภพ คาวฤกษ์และดาวที่ร้างแล้ว นับด้วยโกฏิล้านดวงก็ตี ย่อมมาถึงโลกานุโลก ที่
เรากำลังปรารถนาจะเรียนรู้ กระทั่งกล่าวถึง เฉพาะโลกมนุษย์อันเล็กน้อยและล่อยแฉ่งกว้าง
อันประกอบขึ้นด้วยจักรวาลอันมหัศจรรย์แห่งอนันตกาล นำโลกมนุษย์เปรียบเทียบกับ ด้วยสิ่งเบื้อง
ต้นที่เล่ามาแล้วจะเห็นแจ่มแจ้งว่า เกือบไม่มีความสำคัญอันใด มากไปกว่ารัฐจักรกลเล็ก ๆ อัน
หนึ่งเท่านั้น ผู้ที่มีคุณค่าพิเศษเหนือกว่าโลกมนุษย์ในเอกภพอื่น ๆ เกือบจะไม่มองโลกมนุษย์ อัน
ล้าหลังและคลั่งบ้าพลังปรามณนี้ ให้เสียศรีวิสุทธิทัศนะ หรือสรุปง่าย ๆ ว่า ผู้ที่เหนือกว่า เกือบ
ไม่ปรารถนามองเห็น ความสำคัญของผงฐิติคือ โลกนี้เลย แล้วความประมาททรงหลงเหลือ
อนารยะสถณถ้อยทั้งหลายในโลกมนุษย์ จะวิเศษ ร่าเริง ยินดีไปได้อย่างไรกัน

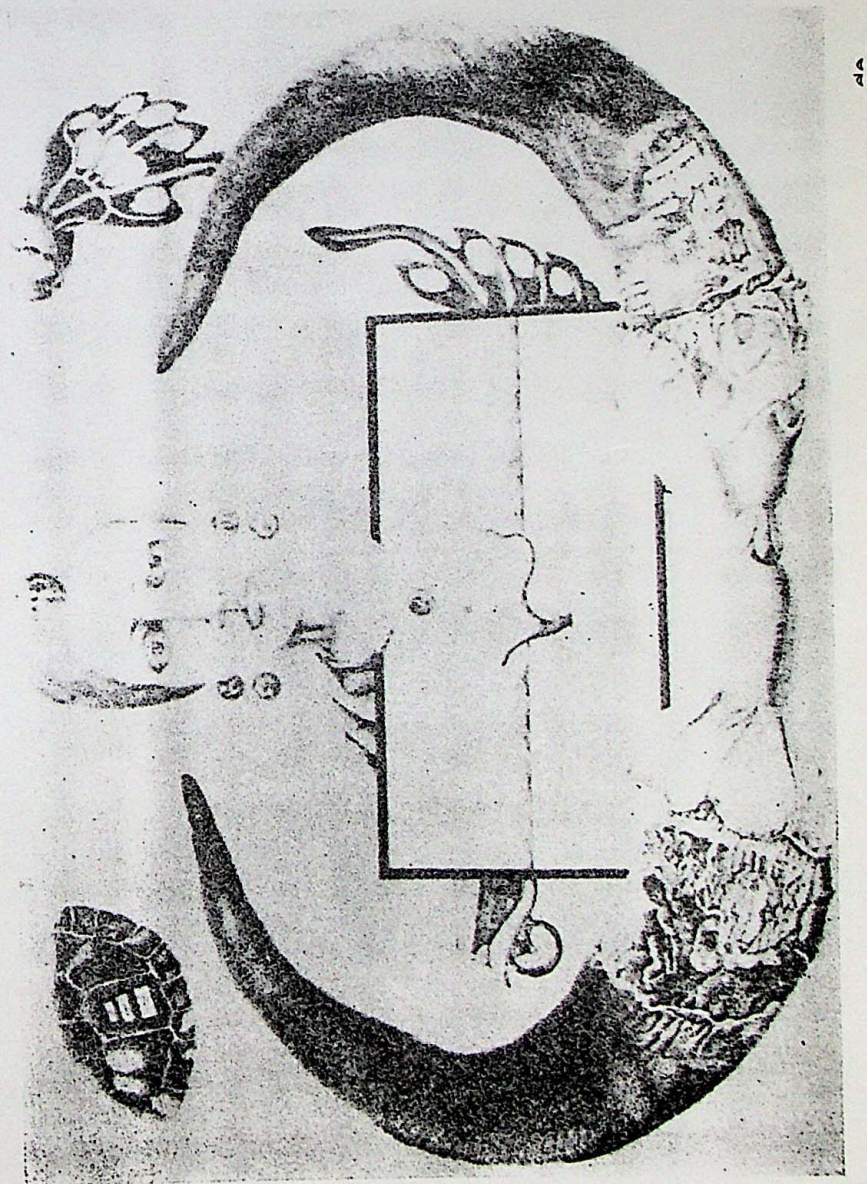
ปัจจุบันยังกล่าวกับแคมลงมาถึงคุณค่าทางการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อม ยกเว้นในคุณค่าพิเศษของ วิทย์ ทวี ยกเว้นในรายการที่ดีที่สุด และความปรารถนาดีที่รู้เท่าถึงการณ์ด้วยแล้ว มวลปริมาตรของขยะพิษ และโคตร มะเร็ง ไวรัสร้าย ทางวิทย์ ทวี พร้อมทั้งสื่อมวลชนอื่น ๆ ที่มาในรูปของปฏิภูมและไวรัสร้าย ได้เร่งทำลาย จินตนาการ และธาตุข้างคิดต่าง ๆ ของมนุษย์ที่อาศัยในแผ่นดินรูปขวานโบราณนี้ ลงอย่างย่อยยับ อย่างสิ้นเชิง ยากนักจะมีนักคิด นักสร้างสรรค์ นฤมิต ผลงานทิพย์ใด ๆ ในแผ่นดินนี้ได้อีกต่อไป ขอเน้นซ้ำว่ายากจริง ๆ ที่จะมียาธาตุข้างคิดพิเศษ ซึ่งเกิดจากดวงจิตพิเศษใด ๆ ในความหมกหมม ของมหาสมุทรแห่งปฏิภูม มะเร็งและไวรัสร้าย อันสุดอันตรายต่อวิญญาณ ที่เริ่มต้นทางดั่งมทั้งหลาย ซึ่งถ้าขาดไร้สติ ก็ต้องรอแต่ความวินาศ ล่มจมย่อยยับไปในเร็ววัน สรุ่ยย่อยมาถึงจำนวนน้อยที่สุดของมนุษย์ในแผ่นดินรูปขวานโบราณนี้ ที่ยังเอื้อเฟื้อระลึกถึงคุณค่าของศิลปกรรมนำทางชีวิต (ไม่ใช่ศิลปกรรมจากกากเกณคารา ซึ่งเป็นโรคบ้าป็นและโรคซึมซื่นซ้ำเรา ของภาพยนตร์ไทยทั้งหลาย) ทั้งห้าสาขาศิลปกรรม อันเป็นองค์ประกอบของความเป็นคน หรืออารยะชน หรือความเป็นมนุษย์ผู้รู้เรื่องยิ่ง แจ่มแจ้งประจักษ์ตระหนักในคุณค่าพิเศษของศิลปกรรม อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของดวงจิตวิจิตร ที่จะนฤมิตรแก่นสารงานสำคัญให้แก่โลก ในสภาวะปัจจุบันคนส่วนใหญ่ในแผ่นดินรูปขวานโบราณนี้ยังไม่พ้นสภาพอนารยะ ป่าเถื่อน อ่ามหิต และประกอบด้วยกองกรรมเวรอันไม่มีที่สิ้นสุด คนส่วนใหญ่เกิดมาเป็นทาสน้ำเงิน เกิดมาเพื่อฆ่าแผ่นดิน ฆ่าฟ้า ฆ่าอากาศ ทะเล ขุนเขา ฆ่าป่าดง และธรรมชาติทั่วไป บัชชบ ฆ่ากระทั่งอากาศที่ใช้หายใจ นับเป็นฆาตกรชั้นกาก ๆ ของจักรวาล หลงใหลมัวเมาอยู่แต่วัตถุหยาบ ๆ และเครื่องบำรุงบำเรอโลกียะต่าง ๆ จนเกือบจะหาความแตกต่างพิเศษของมนุษย์ ในแผ่นดินรูปขวานโบราณนี้ว่าแตกต่างห่างไกล จากสภาวะสัตว์เดรัจฉาน ชนิดบัชชบ จนอาจพูดเต็มปากได้ว่าเกือบไม่แตกต่างห่างไกลกัน กล้ายกลิ้งกัน และซ้ำกันอย่างเหลือเกิน

มนุษย์ปลอม ๆ เก๊ ๆ และมนุษย์แท้เพียงเปลือกว่างภายนอกเหล่านี้ อยู่ได้อย่าง
ทรง หฤหรรษ์ โดยขาดไร้ศิลปกรรม อยู่เพื่อบัสสาวะรดทรงชาติอื่น ๆ ในโลก จนทั่วโลก
เขาสั่งหลังว่า งั่งบ้า และบัดชบอย่างไร ในปัจจุบันนี้ก็ยังไม่รู้สำนึกและรู้สึกใด ๆ เลย ทั้งห้า
สาขาของศิลปกรรม ไม่มีความสำคัญอันใดต่อวงจิตต์วิญญาณ องค์ประกอบของความเป็นคน
ของกากเดนมนุษย์ สดุด้อย ในแหลมรูปขวานโบราณนี้ ศิลปกรรมไม่มีความสำคัญอันใดเลย
ต่ออสุจิตต์ที่เกิด เอาชาติบัดชบเหล่านี้ อาจจะเป็นอสุจิตต์อย่างเดียวกับตัวอสุจิตต์ที่เป็นไออามิน
และทมิฬหินชาติอื่น ๆ อันมีซุกซม อุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินประเทศนี้ และเราจะอธิบายคุณค่า
พิเศษของศิลปกรรมให้กากเดนมนุษย์เหล่านี้เข้าใจโดยถ้วนได้อย่างไรกัน ด้วยวงจิตต์อันถึงมัยยัง
ทั้งหลายเกือบจะแตกแหลกสลายละลายปนขยะปฏิกุล และน้ำเน่าลงเกือบหมดสิ้นแล้ว ขอให้
ความประมาท ความบัดชบ สดุด้อย อนารยะระยำอำมหิตทั้งหลาย จงเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป
เถิด แง่คิดอันเล็กน้อยนี้ ประหนึ่งเสียงแผ่วเบาครั้งสุดท้าย เพื่อเตือนสติให้สำนึก ตื่นฟื้น จาก
ความสลบ หลับไหล ว่ามนุษย์ในแผ่นดินรูปขวานโบราณนี้ได้ให้คุณค่า งานพิเศษอะไรแก่โลก
บ้าง หรือเราจะให้โลกได้เฉพาะเพียงเอกภาพแห่งความแข็งบัดชบ สดุด้อยอำมหิตอนารยะแต่
เพียงอย่างเดียว จึงไม่อยากจะกล่าวใด ๆ อีกเลย เชื้อหลานแล้ว สวัสดิ์

Rama IX Art Museum Foundation

อัสสว
วิไลวรรณ

Rama IX Art Museum Foundation

“ชีวิตในโลกมนุษย์กำลังถูกควบคุม คุกคามโดยความเจริญก้าวหน้าของ
มนุษย์ มีแต่ความมึนเมา ใฝ่ฝัน ความอยากเป็นเจ้าของวัตถุอย่างรุนแรง
ควบคู่กับความเจริญทางด้าน อวิชา ค้นหา ที่ไม่มีอัตรา ทอดทั้ง
ตัวตน วิญญาณ คุณธรรม ถูกกลืนออกจากโลกมนุษย์ ทั้งไว้แต่
ตึกระฟ้า กับกองขยะมนุษย์ วัตถุที่หมักหมมไว้หล่อหลอม ผู้สืบทอด
บรรพบุรุษให้ตกเป็นเหยื่อสังคมนุควัตถุต่อไป”

Rama IX Art Museum Foundation

พาวิน หอมสุวรรณ

เกิด 21 กุมภาพันธ์ 2498

727/87 แขวงบางบำหรุ

เขตบางกอกน้อย ก.ท.ม. 7

Rama IX Art Museum Foundation

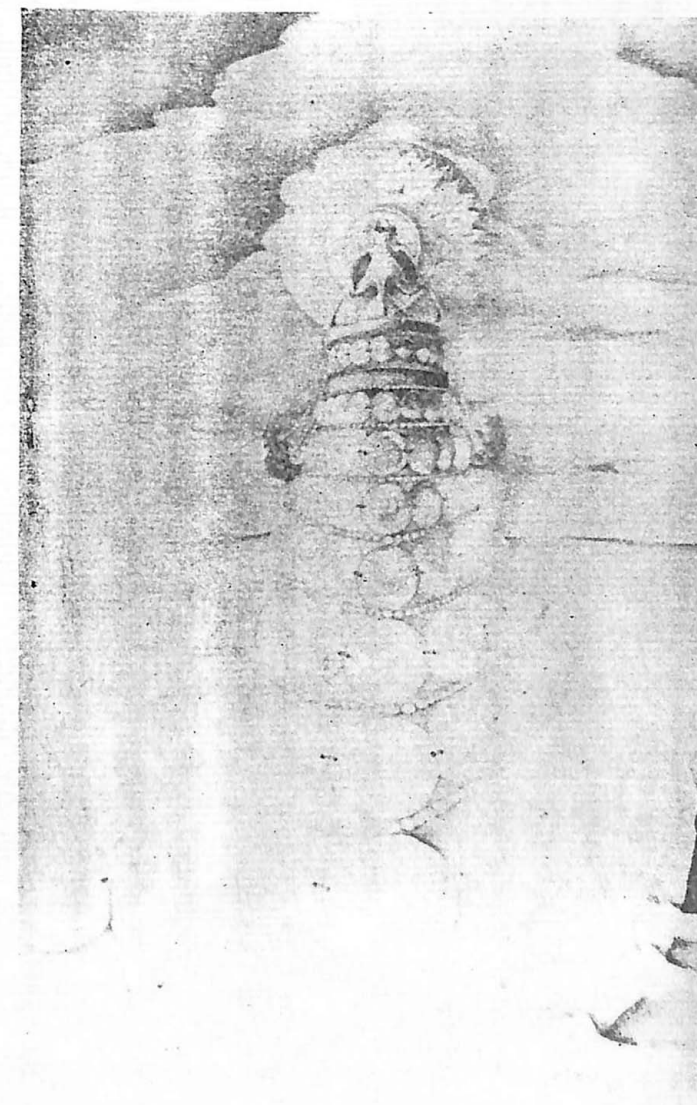

“สุดเสียงสังข์ สุดสอย มีรอยยับ”

Rama IX Art Museum Foundation

เลอพงษ์ พุฒิชัย
เกิดที่อุบลราชธานี

Rama IX Art Museum Foundation

อาทร อนุนาท

เกิด 8 กรกฎาคม 8 ค่ำ เดือน 8 ปีมะเมีย

1667 ข. ซอยอัสวัน 3 บางบำหรุ บางกอกน้อย ก.ท.ม. 7

“วิทยาการแผนใหม่ กำลังวิ่งแข่งกันบนโลกยุคเก่าในปัจจุบัน สร้าง
ความเจริญรุดหน้าให้กับมนุษยชาติ แต่ขณะเดียวกันมนุษย์ถูกคุกคาม
ชีวิตอิสระแห่งธรรมชาติ ด้วยธรรมชาติ อิสระเสรีภาพถูกตัดแปลงแปร-
สภาพไปตามวิทยาการมนุษย์ และธรรมชาติถูกจำกัดขอบเขตลง

ทุกสิ่งที่เป็นธรรมชาติย่อมเจริญเติบโต การข้องเกี่ยว การมีชีวิต
การหมุนเวียนสูญสลาย เป็นกติกากำหนดต่อกับปฏิกิริยาเคลื่อนไหว วกวน
พรวนพราวสร้างความประทับใจ กระตุ้นเตือน ให้เกิดความบันเทิงใจ
ในการแสดงออกทางศิลปะ และนำความประทับใจบางส่วนที่พบเห็นไม่
ซ่อนเร้นจากธรรมชาติ วัตถุเจียระไน ปีกแมลง รา ตาปลา ตังค์แดงมา
เป็นจุดเริ่มของการสร้างสรรค์งานในปัจจุบัน

Rama IX Art Museum Foundation